

2007. szeptember 27., csütörtök

P6_TA(2007)0422

A személyek közötti, faji vagy etnikai származásra való tekintet nélküli egyenlő bánásmód elvének alkalmazása

Az Európai Parlament 2007. szeptember 27-i állásfoglalása a személyek közötti, faji vagy etnikai származásra való tekintet nélküli egyenlő bánásmód elvének alkalmazásáról szóló, 2000. június 29-i 2000/43/EK tanácsi irányelv alkalmazásáról (2007/2094(INI))

Az Európai Parlament,

- tekintettel eljárési szabályzata 45. cikkére,
- tekintettel az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság jelentésére, valamint a Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottság és a Foglalkoztatási és Szociális Bizottság véleményeire (A6-0278/2007),

A megkülönböztetés elleni küzdelem

- A. mivel az EU olyan politikai projekt, amely olyan közös értékeken alapul, mint például az emberi jogok és az alapvető szabadságok védelme, ahogy azt az EU-Szerződés 6. cikke és az Európai Unió Alapjogi Chartája megállapítja, és amely a politikáin és jogszabályain keresztül, továbbá az EK-Szerződés 13. cikke alapján az egyenlőséget és a megkülönböztetésmentességet támogatja;
- B. mivel fontos, hogy a megkülönböztetés elleni küzdelemről szóló politikai nyilatkozatok a politikák és jogszabályok – és különösen a megkülönböztetés elleni irányelvek, valamint az egyenlőséget támogató projektek, például az esélyegyenlőség európai éve – fokozatos fejlesztésével, valamint teljes körű és helyes végrehajtásával egészüljenek ki;

A faji egyenlőségi irányelv végrehajtása

- C. mivel a Rasszizmus és Idegengyűlölet Európai Megfigyelőközpontja 2006-os éves jelentése megerősíti, hogy a diszkrimináció továbbra is súlyos probléma a tagállamokban;
- D. mivel az Eurobarometer közelmúltban készült felmérése szerint a 25 tagállamban megkérdezett polgárok 64%-a úgy véli, hogy az etnikai származáson alapuló hátrányos megkülönböztetés még mindig széles körben elterjedt;
- E. mivel a személyek közötti, faji vagy etnikai származásra való tekintet nélküli egyenlő bánásmód elvének alkalmazásáról szóló, 2000. június 29-i 2000/43/EK tanácsi irányelv⁽¹⁾ elfogadása hatalmas lépésnek tekinthető a faji vagy etnikai származáson alapuló hátrányos megkülönböztetés áldozatai számára nyújtott védelem szintjének emelése és a rendelkezésükre álló kárpótlási lehetőségek javítása tekintetében;

Bizonyítási teher

- F. mivel a bizonyítási teherre vonatkozó rendelkezés az irányelv egyik kulcsfontosságú pontja, hozzájárul ugyanis az általa nyújtott védelem eredményes alkalmazásához;
- G. mivel a bizonyítási teherrel kapcsolatos joggyakorlat azt mutatja, hogy még mindig jelentősek az eltérések a tagállamok között abban a tekintetben, hogy a bíróságok mit fogadnak el meggyőző bizonyítékként; mivel ezért a tagállamokat ösztönözni kell arra, hogy ezzel a témával kapcsolatban cseréljék ki nézeteiket annak megállapítása céljából, hogy bírósági eljárásaik összehangolhatók-e;
- H. mivel segítené az egyenlőség elvének hatékony végrehajtását, ha a bizonyítási teherre a polgári és közigazgatási esetekben alkalmazott szabályokat kiterjesztenék a megtorlással szembeni bírói védelemre is;

⁽¹⁾ HL L 180., 2000.7.19., 22. o.

2007. szeptember 27., csütörtök

Az egyenlő bánásmód előmozdítását szolgáló testületek

- I. mivel ma már majdnem minden tagállam vagy rendelkezik az egyenlő bánásmód előmozdítását szolgáló testületekkel, vagy már meglévő szerveknek adta át az ilyen testületek által végzendő feladatokat;
- J. mivel minden tagállamot ösztönözni kell arra, hogy tegye meg azt a rendkívül pozitív lépést, hogy kibővíti az egyenlő bánásmód előmozdítását szolgáló testületek tevékenységi körét annak érdekében, hogy a faji és etnikai származástól eltérő egyéb indokok alapján történő megkülönböztetéssel is foglalkozzanak;
- K. mivel az egyenlő bánásmód előmozdítását szolgáló testületeknek mind a személyzet, mind a finanszírozás szempontjából megfelelő forrásokkal kell rendelkezniük;
- L. mivel az egyenlő bánásmód előmozdítását szolgáló testületeknek képeseknek kell lenniük a kormányzattól független működésre, és azokat a kormányzattól függetlenül – azaz nem a kormányzat részeként – működő testületeknek kell tekinteni,
- M. mivel annak ellenére, hogy léteznek szakosított, megkülönböztetés elleni és az egyenlő bánásmód előmozdítását szolgáló testületek, több tagállamban továbbra is csekély a nyilvántartásba vett panaszok száma;
- N. mivel az egyenlő bánásmód előmozdítását szolgáló testületek – a pénzügyi források és az emberi erőforrások hiánya miatt – sajnálatos módon a gyakorlatban csak kevés ügyet visznek a bíróság elé; mivel gyakran a nem kormányzati szervezetek nyújtanak teljes körű segítséget a diszkrimináció áldozatainak az eljárás lezárásáig;
- O. mivel az irányelv végrehajtásában viselt felelősségük miatt döntő fontosságú, hogy a köztisztviselők képzést kapjanak az irányelv céljairól;

Hatály

- P. mivel a faji vagy etnikai származáson alapuló megkülönböztetést és a valláson, véleményen vagy állampolgárságon alapuló megkülönböztetést nem mindig lehet megkülönböztetni egymástól;
- Q. mivel nem minden esetben könnyű megállapítani, hogy a megkülönböztetés nem, etnikai, faji származáson, szociális körülményeken vagy más tényezőkön alapul;

Tájékoztatás és figyelemfelhívás

- R. mivel a közelmúltbeli Eurobarometer-felmérés megerősíti, hogy a megkülönböztetést tiltó uniós jogszabályok létezésére vonatkozó ismeretek színvonala meglehetősen alacsony, és átlagban az EU állampolgárainak mindössze egyharmada állítja, hogy tudja, milyen jogokkal rendelkezik abban az esetben, ha hátrányos megkülönböztetés vagy zaklatás áldozatává válna;
- S. mivel ugyanakkor néhány tagállam széles körű tájékoztató és figyelemfelhívó kezdeményezést (webhelyek, kampányok, televíziós reklámok, újsághirdetések) indított,
- T. mivel egyes tagállamok fontos kezdeményezéseket tettek, azaz nemzeti jogrendszerükbe beépítették a munkaadók azon kötelezettségét, hogy tájékoztassák alkalmazottaikat a megkülönböztetés ellenes jogszabályokról;
- U. mivel a tagállamokban egyes szakosodott testületek sürgősségi telefonszolgálatokat hoztak létre, amelyek tájékoztatást és támogatást nyújtanak a hátrányos megkülönböztetés áldozatainak;
- V. mivel vannak olyan tagállamok is, amelyek meglehetősen korlátozott tájékoztató és figyelemfelhívó tevékenységet folytattak, és egyes országokból semmilyen figyelemfelhívó kampányról nem érkezett jelentés;
- W. mivel az EU-intézményeknek és a tagállamoknak egyaránt tényleges erőfeszítéseket kellene tenniük annak érdekében, hogy tájékoztassák állampolgáraikat jogaikról, különösen a mindenki számára biztosítandó esélyegyenlőség európai éve összefüggésében, és mivel a tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy a 2007-ben megkezdett intézkedések 2008-ban, a kultúrák közötti párbeszéd európai évében is folyótódjanak;

2007. szeptember 27., csütörtök

Adatgyűjtés

- X. mivel az adatgyűjtés alapvető fontosságú a megkülönböztetés elleni küzdelemben, és az etnikai származás alapján lebontott statisztikai adatok alapvető fontosságúak a közvetett megkülönböztetés kimutatásához, a politika tájékoztatásához és a pozitív intézkedési stratégiák kidolgozásához, ugyanakkor azonban számos etikai és jogi kérdést is felvet;
- Y. mivel az ilyen adatgyűjtés nem sértheti a személyes adatok védelmét azáltal, hogy felfedi a személyazonosságot, illetve nem szolgálhat etnikai vagy faji szempontú kiválasztás alapjául;

Jogorvoslat

- Z. mivel a jogviták alternatív rendezésére szolgáló eljárások nem akadályozhatják a bírósági eljáráshoz való hozzáférést;
- AA. mivel a megkülönböztetés áldozatai közül nagyon sokan nem tesznek panaszt a bíróságon különböző okok, többek között a költségek, valamint a megtorlástól való félelem miatt;
- AB. mivel a megkülönböztetés elleni küzdelem céljai csak akkor valósíthatók meg, ha a jogi intézkedések EU- és tagállami szintű pozitív intézkedésekkel kapcsolódnak össze;
- AC. mivel az Európai Unió alapjogi ügynökségének feladata, hogy az alapvető jogokkal kapcsolatos fontos, megbízható és összehasonlítható információkat és adatokat összegyűjtse és elemezze;
- ismételten hangsúlyozza a 2000/43/EK irányelv fontosságát;
 - emlékeztet arra, hogy a 2000/43/EK irányelv minimumszabályokat állapít meg, ezért alapként kell szolgálnia, amelyre egy átfogó megkülönböztetésellenes politikát kell felépíteni;
 - üdvözli a személyek közötti, faji vagy etnikai származásra való tekintet nélküli egyenlő bánásmód elvének alkalmazásáról szóló, 2000. június 29-i 2000/43/EK irányelv alkalmazásáról szóló bizottsági közleményt (COM(2006)0643), amelynek célja a faji vagy etnikai származáson alapuló megkülönböztetés elleni küzdelem kereteinek meghatározása a törvény előtti egyenlőség, az egyenlő esélyek és az egyenlő bánásmód elvének a tagállamokban való egységesítése érdekében a szubszidiaritás elvének teljes tiszteletben tartása mellett és a vonatkozó nemzeti hagyományoknak és gyakorlatoknak megfelelően; miközben értékeli a Bizottság közleményében szereplő áttekintést az irányelv végrehajtásáról, megjegyzi, hogy az is hasznos lett volna, ha részletes leírást kapnak arról, hogyan építették be a 2000/43/EK irányelv rendelkezéseit a nemzeti jogba, ahogyan azt az irányelv maga is megszabja; továbbá megjegyzi, hogy a Bizottság nemcsak a részletes információgyűjtést vállalta, hanem azt is, hogy beszámol róla az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak, és az Európai Parlament a megkülönböztetésmentesség és az egyenlő esélyek mindenki számára című keretstratégiáról⁽¹⁾ szóló, 2006. június 14-i állásfoglalásában felkérte a Bizottságot, hogy „sürgősen vizsgálja meg a hátrányos megkülönböztetés elleni irányelveket végrehajtó jogszabályok minőségét és tartalmát”;
 - sürgeti a tagállamokat, hogy a lehető leghamarabb hajtsák végre a megkülönböztetés elleni összes közösségi jogszabály átültetését, és hogy minden rendelkezésre álló eszközt, többek között pozitív intézkedést, használjanak fel az egyenlőség gyakorlatban való biztosításához;
 - hangsúlyozza, hogy az irányelv túllép a nem önálló és az önálló keresőtevékenységhez, illetve a foglalkoztatáshoz való hozzáféréseken, és olyan területekre is alkalmazandó, mint például az oktatás, a szociális védelem, beleértve a szociális biztonságot és az egészségügyi ellátást, a szociális előnyöket, valamint az árukhoz és a szolgáltatásokhoz való hozzáférés és azok nyújtása a faji vagy etnikai származásra való tekintet nélkül minden ember részvételét lehetővé tevő, demokratikus és toleráns társadalmak fejlődésének biztosítása érdekében;

(¹) HL C 300. E, 2006.12.9., 259. o.

2007. szeptember 27., csütörtök

6. meglepéssel állapítja meg, hogy a legtöbb tagállam megtette a lépéseket az irányelv végrehajtása érdekében, de csalódott amiatt, hogy csak néhány tagállam ültette át megfelelően és teljes mértékben annak valamennyi rendelkezését nemzeti jogrendjébe;
7. rámutat arra, hogy különösen az irányelv néhány rendelkezését, például a közvetlen és közvetett megkülönböztetést, a zaklatás fogalommeghatározását, valamint a bizonyítási teherrel kapcsolatos rendelkezést sok országban nem helyesen ültették át;
8. felszólít különösen arra, hogy szigorúan kísérjék figyelemmel a bizonyítási teher részleges megfordulására vonatkozó szabály alkalmazását, ami különösen hatékony a foglalkoztatással kapcsolatos jogviták esetében;
9. aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy a tagállamok a kívánatosnál vagy indokoltnál több tevékenységi területet vettek ki az irányelv hatálya alól;
10. emlékeztet arra, hogy az irányelvet 2000 júniusában fogadták el, és hogy azt a tagállamoknak 2003 júniusa előtt kellett végrehajtaniuk, tehát elegendő idő állt rendelkezésükre, hogy a végrehajtáshoz szükséges intézkedéseket elfogadják; felhívja a Bizottságot, hogy alkalmazzon kezdeményezőbb megközelítést, például adjon ki értelmező közleményeket és végrehajtási iránymutatásokat annak biztosítása érdekében, hogy a tagállamok teljes mértékben és helyesen hajtsák végre az irányelvet; felkéri a Bizottságot, hogy folytassa az irányelv helyes végrehajtásának éber ellenőrzését, hogy minél hamarabb tegye közzé értékelő tanulmányát és szükség esetén haladéktalanul, de mindenképpen 2007 vége előtt indítson jogsértési eljárást;
11. ismételten hangsúlyozza, hogy a 2000/43/EK irányelv alapján elfogadott nemzeti rendelkezések megsértése esetén alkalmazandó szankcióknak hatékonynak, arányosnak és visszatartó erejűnek kell lenniük;
12. felhív integrált nemzeti cselekvési tervek létrehozására a megkülönböztetés minden formájának tényleges leküzdése érdekében;
13. felhívja azon tagállamokat, amelyek a rasszizmus és megkülönböztetés leküzdése céljából nemzeti cselekvési terveket hajtanak végre vagy vezetnek be, hogy építsenek be alkotóelemeket, amelyek a legfontosabb politikai területekkel – például a megkülönböztetésmentességgel és egyenlőséggel, a társadalmi integrációval, közösségi kohézióval, integrációval, a nemek közötti egyenlőséggel, az oktatással és foglalkoztatással – kapcsolatos adatok összegyűjtésére, egybevetésére és ellenőrzésére vonatkoznak;
14. kéri a Bizottságot, hogy nyújtson be egyedi cselekvési tervet a Parlamentnek és a Tanácsnak a nemzeti végrehajtási intézkedések hatásának megfigyelési és leírási mechanizmusairól és módszereiről; hangsúlyozza, hogy fontos lenne olyan mechanizmusok kidolgozása, amelyek a megkülönböztetésről szóló, az adatvédelmi jogszabályokkal összhangban különösen a munkaügyi viszonyokról történő adatgyűjtésre vonatkoznak, az illegális, be nem jelentett, rosszul fizetett és nem biztosított munkára összpontosítva, mivel ez hasznos eszköz lenne a hátrányos megkülönböztetés elleni politikák és az ellene folyó küzdelemben megvalósuló gyakorlatok azonosítására, figyelemmel kísérésére és felülvizsgálatára, miközben tiszteletben tartja a nemzeti integrációs modelleket; kéri a Bizottságot, hogy állapítson meg közös előírásokat az adatok vonatkozásában a közölt információ hatékony összehasonlíthatósága céljából; felhívja a figyelmet annak fontosságára, hogy ne csak a végrehajtásra vonatkozó jogszabályok tartalmát vizsgálják meg, hanem azok elfogadtatásának hatékonyságát is;
15. felhívja a Bizottságot, hogy kérje fel a tagállamokat, hogy a 2000/43/EK irányelv végrehajtásáról szóló éves jelentésükben vizsgálják meg a megkülönböztetés elleni jogszabályok hatékonyságát a kisebbségek és a nők – különösen az oktatási ágazatban, valamint a munkaerőpiacra való bejutással, az egészségügyi ellátáshoz, valamint az árukhoz és szolgáltatásokhoz való hozzáféréssel kapcsolatban tapasztalható – szisztematikus szegregációjának formái elleni küzdelem tekintetében, továbbá hogy a sokakat érintő többszörös megkülönböztetés enyhítésének egyik módjaként a jelentésekbe építsék be a nemek közötti egyenlőséggel kapcsolatos megközelítést;
16. emlékezteti a Bizottságot arra, hogy a Parlament kéri egy olyan dokumentum átadását, amely felsorolja a tagállamok jogszabályaiban meglévő mentességeket annak érdekében, hogy nyilvános vitát lehessen folytatni e mentességekről;
17. emlékeztet arra, hogy a tagállamoknak el kell végezniük a nemzeti határidők hatásának és a megtorlással szembeni védelem hatékonyságának független felülvizsgálatát;

2007. szeptember 27., csütörtök

18. aggodalmát fejezi ki a tagállamokban élő polgárok megkülönböztetés elleni jogszabályokra vonatkozó ismereteinek alacsony szintje miatt, és felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy a tájékozottság alacsony szintjének növelése érdekében fokozzák erőfeszítéseiket;
19. úgy véli, hogy a roma közösségnek – más elismert etnikai közösségekkel együtt – különös szociális védelemre van szüksége, különösen a bővítést követően, mivel a kizsákmányolás, a hátrányos megkülönböztetés és a kirekesztés problémái velük kapcsolatban még inkább kiéleződtek;
20. hangsúlyozza, hogy a jogszabályok csak akkor lehetnek hatékonyak, ha a polgárok tisztában vannak jogaikkal, és könnyen hozzáférhetnek a bírósági eljáráshoz, mivel az irányelv által biztosított védelmi rendszer a polgárok kezdeményezésein múlik;
21. emlékeztet arra, hogy az irányelv 10. cikke azt a kötelezettséget rója a tagállamokra, hogy az irányelv vonatkozó rendelkezéseiről megfelelő módon tájékoztassák a nyilvánosságot;
22. sürgeti a tagállamokat, hogy a nyitott koordinációs módszer alapján fogadjanak el egy minimumszabály-csomagot, hogy az etnikai kisebbségekből származó gyerekek, főleg lányok, számára minőségi oktatáshoz való hozzáférést és egyenlő feltételeket biztosítsanak, valamint hogy meggyőző jogszabályokat fogadjanak el, amelyek kötelezővé teszik az iskolai szegregáció megszüntetését, és állapítsanak meg részletes terveket annak felszámolása céljából, hogy az etnikai kisebbségekből származó fiúk és lányok elkülönítve, alacsonyabb minőségű oktatásban részesülnek;
23. emlékezteti a tagállamokat azzal kapcsolatos kötelezettségükre, hogy a tárgyhoz tartozó információkat közöljék az emberekkel, valamint hogy ösztönözzék és támogassák az érvényes nemzeti jogszabályokkal és a megkülönböztetés elleni küzdelemmel foglalkozó szervezetekkel kapcsolatos figyelemfelhívó kampányokat;
24. ösztönzi a tagállamokat annak biztosítására, hogy minden, etnikai kisebbségekből származó személy, különösen nő hozzáférjen az alapvető, preventív és sürgősségi egészségügyi szolgáltatásokhoz, hogy alakítsanak ki és hajtsanak végre olyan politikákat, amelyek biztosítják, hogy még a leginkább kirekesztett közösségek is teljes mértékben hozzáférjenek az egészségügyi rendszerhez, valamint szervezzenek tanfolyamokat és tájékoztató kurzusokat az egészségügyi dolgozók számára az előítéletek felszámolása érdekében;
25. arra ösztönzi a tagállamok kormányait, hogy foglalkoztatási és társadalmi integrációs politikájuk alapján biztosítsanak egyenlő bánásmódot és lehetőségeket a különösen az etnikai kisebbségekből származó nők körében mért rendkívül magas munkanélküliségi ráta problémájának megoldása és főleg a munkaerő-toborzási eljárások során tapasztalható közvetlen megkülönböztetés által előidézett komoly akadályok megszüntetése céljából;
26. szilárd meggyőződése szerint létfontosságú, hogy az állami tisztviselők az irányelv céljaira és rendelkezéseire vonatkozó képzésben részesüljenek, tekintettel az irányelvnek a társadalom egészében történő végrehajtásáért viselt felelősségükre és magukon a kormányzati szerveken belül jelentkező intézményi rasszizmus valamennyi kockázatának elhárítása érdekében; felhívja a tagállamokat, hogy fektessenek be ilyen képzésekbe, és arra ösztönzi őket és a Bizottságot, hogy hozzanak létre európai programokat a különböző nemzeti közigazgatási szervek közötti cserékhez;
27. felhívja a tagállamokat, hogy gyűjtsenek össze, állítsanak össze és évente tegyenek közzé átfogó, pontos, megbízható és nemek szerint lebontott statisztikákat a következőkkel kapcsolatban: munkaerőpiac, lakhatás, oktatás és képzés, egészségügyi és szociális juttatások, az árukhoz és a szolgáltatásokhoz való nyilvános hozzáférés, büntető igazságszolgáltatási rendszer, valamint polgári és politikai részvétel, továbbá a foglalkoztatással és társadalmi integrációval kapcsolatos iránymutatásokban állapítsanak meg világos mennyiségi célkitűzéseket és mutatókat, amelyek lehetővé teszik számukra a migránsok és/vagy kisebbségek helyzetével kapcsolatos előrehaladás felmérését;
28. javasolja a tagállamoknak, hogy az egyenlő bánásmód előmozdítását szolgáló testületeket lássák el megfelelő forrásokkal és hatáskörökkel annak érdekében, hogy eredményesen láthassák el fontos feladatukat, és amennyiben az egyenlő bánásmód előmozdítását szolgáló testületek jelentős hatáskörrel rendelkeznek, akkor teljes mértékben éljenek is ezzel;

2007. szeptember 27., csütörtök

29. ajánlja a tagállamoknak, hogy a polgárok tájékoztatásával foglalkozó és a megkülönböztetéssel kapcsolatos ügyekben ügyvédi segítséget biztosító nem kormányzati szervezeteket lássák el megfelelő forrásokkal és hatáskörökkel;
30. rámutat arra, hogy az emberek tájékoztatása és az ügyvédi segítség biztosítása terén a nem kormányzati szervezetek aránytalanul nagy terhet viselnek anélkül, hogy számukra a tagállami hatóságok megfelelő jogállást és finanszírozást biztosítanának;
31. javasolja, hogy a Bizottság alaposan kövesse nyomon az egyenlő bánásmód előmozdítását szolgáló testületek független működését, és erre a célra referenciaként felhasználhatja az ENSZ Közgyűlése 1993. december 20-i, 48/134. számú határozatában elfogadott nemzeti intézmények státusával kapcsolatos elveket (az úgynevezett „párizsi elveket”), amelyek e szervezetek megfelelő finanszírozására vonatkozó elveket is tartalmaznak;
32. emlékezteti a Bizottságot a Parlament azon álláspontjára, amely szerint a tagállamoknak gondoskodniuk kell arról, hogy a független testületek megfelelő pénzügyi erőforrásokkal rendelkezzenek annak érdekében, hogy legalább azt garantálhassák, hogy a panaszokkal térítésmentesen foglalkoznak azon személyek esetében, akik nincsenek abban a helyzetben, hogy ehhez pénzügyileg maguk is hozzájárulhassanak, és felhívja a Bizottságot, hogy vitassa meg a tagállamokkal, hogy ez miként érhető el;
33. javasolja, hogy a tagállamok használják fel más tagállamok legjobb gyakorlatait, például lehetővé téve az egyenlő bánásmód előmozdítását szolgáló testületek számára, hogy az áldozatok nevében bírósági eljárást indítsanak vagy *amicus curiae* minőségben részt vegyenek a jogi eljárásokban;
34. javasolja, hogy a panaszokra és a bíróságok, szakosított vagy más szervek, illetve döntőbíróságok előtt lefolytatott kapcsolódó eljárások eredményeire vonatkozó adatokat bontsák le a megkülönböztetés okai szerint, ami javítaná a jogszabály végrehajtása eredményességének értékelését, különösen azokban az országokban, ahol a szakosított szervek és/vagy döntőbíróságok foglalkoznak a megkülönböztetés összes területével;
35. ajánlja a tagállamoknak, hogy az egyenlő bánásmód előmozdítását szolgáló testületek számára biztosítsanak elegendő emberi erőforrást és pénzügyi forrást annak érdekében, hogy eredményesen láthassák el fontos feladataikat, beleértve a megkülönböztetés áldozatainak nyújtandó megfelelő segítséget; úgy véli, hogy az említett testületeket az ügyek kivizsgálásához szükséges hatáskörrel is fel kell ruházni;
36. ösztönzi a tagállamokat, hogy fokozzák a párbeszédet a megkülönböztetés minden formája ellen küzdelmet folytató nem kormányzati szervezetekkel, és szorosan működjenek együtt velük azon politikák keretében, amelyek az egyenlő bánásmód elvének érvényesítésére irányulnak;
37. hangsúlyozza, hogy a megkülönböztetés áldozatait segíteni kell a jogi eljárásokban, és emlékeztet arra, hogy e tekintetben a hatósági és a nem hatósági szervezetek valódi segítséget nyújthatnak az áldozatoknak;
38. felhívja a tagállamokat, hogy az Európai Unió alapjogi ügynöksége (alapjogi ügynökség) számára helytálló és megbízható, valamint összehasonlítható információkat és adatokat gyűjtsenek és szolgáltatassanak;
39. javasolja, hogy a tagállamok biztosítsák e hatósági és nem hatósági szervezetek megfelelő forrásokkal való ellátását;
40. kéri a Bizottságot, hogy alaposan tanulmányozza az adatgyűjtés kérdésével összefüggő különböző jogi kérdéseket és paramétereket, és terjesszen elő a megkülönböztetés eseteinek hatékonyabb rögzítését szolgáló javaslatokat, beleértve annak biztosítását is, hogy az ilyen adatgyűjtés ne sértse a személyek magánéletének védelmét azáltal, hogy felfedi a személyazonosságát, illetve ne szolgáljon etnikai vagy faji szempontú kiválasztás alapjául; rendelkezést kell hozni arra vonatkozóan, hogy az összes tagállam bocsásson rendelkezésre összehasonlítható adatokat. Jelenleg nem minden tagállam esetében állnak rendelkezésre ilyen adatok, pedig az összehasonlítható adatok döntő fontosságúak abból a szempontból, hogy a politika kiépítéséhez szilárd alapot biztosítsanak;

2007. szeptember 27., csütörtök

41. kiemeli, hogy a faji és etnikai származással kapcsolatos adatok kezelése érzékeny terület, és emlékeztet arra, hogy az ezen irányelv alkalmazásával kapcsolatban feldolgozott adatok esetében alkalmazhatók az adatvédelmi irányelvek; kiemeli, hogy a faji és etnikai származással kapcsolatos adatok tekintetében további garanciákat kell biztosítani, mivel ezek az adatok a bel- és igazságügy terén más célokra is felhasználhatók, például etnikai alapú kiválasztásra; megismétli az adatvédelemről szóló kerethatározat elfogadására, valamint annak biztosítására vonatkozó kérését, hogy az első és harmadik pillér közötti adatcserére szigorú adatvédelmi szabályok vonatkozzanak;
42. ajánlja, hogy a tagállamok – a személyes adatok védelmére vonatkozó, az etnikai alapú kiválasztás alkalmazásának kizárására irányuló megfelelő biztosítékok felhasználásával – vizsgálják meg az etnikai és faji csoportoknak a társadalom különböző területein – mind az állami, mind a magánszférában – való képviseletével kapcsolatos statisztikai adatok gyűjtését, és ezen adatok alapján dolgozzanak ki olyan politikákat, amelyek a nem önálló és az önálló keresőtevékenységhez, foglalkoztatáshoz, oktatáshoz, szociális védelemhez és szociális biztonsághoz, szociális juttatásokhoz való egyenlő hozzáférés, valamint az árukhöz való hozzáférés biztosítására irányulnak;
43. felhívja a Bizottságot, hogy készítsen tanulmányt, amely megvizsgálja, hogy mely tagállamok rendelkeznek pozitív cselekvési intézkedésekkel, milyen teszteket kell teljesíteni, hogyan alkalmazták a kormányzati és nem kormányzati szervezetek ezeket az intézkedéseket a gyakorlatban, és milyen hatást gyakoroltak az intézkedések;
44. felhívja a tagállamokat, hogy a rasszista bűncselekményekkel kapcsolatos részletes adatokat bocsássák a nyilvánosság rendelkezésére, és a bűncselekményekről és/vagy a bűncselekmények áldozatairól készítsenek felméréseket, amelyek lehetővé teszik a rasszista bűncselekmények áldozataival kapcsolatos mennyiségi és összehasonlítható adatok gyűjtését;
45. felhívja a Bizottságot, hogy tanulmányozza a többszörös megkülönböztetést, és szolgáltatson adatokat róla;
46. kéri a Bizottságot, hogy gondosan kísérje figyelemmel a „valódi és döntő foglalkoztatási követelményeken”, valamint az e kivételnek a férfiak és nők közötti esélyegyenlőség és egyenlő bánásmód elvének a foglalkoztatás és munkavégzés területén történő megvalósításáról szóló, 2006. július 5-i 2006/54/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ keretében vallási alapon a foglalkoztatásra történő alkalmazásán keresztül megvalósuló megkülönböztetések és ezek faji és etnikai következményei közötti kapcsolaton alapuló burkolt megkülönböztetést, és fordítson külön figyelmet az oktatás terén előforduló megkülönböztetésre;
47. ismételten hangsúlyozza, hogy társadalmi, politikai és jogi szempontból kívánatos volna véget vetni a hierarchikus rangsor felállításának a megkülönböztetés különböző formái elleni védelem területén, és üdvözli a Bizottság azon szándékát, hogy a 2000/43/EK irányelv hatályát kiterjessze a megkülönböztetés minden más formájára, ahogy az a 2008-ra vonatkozó éves jogalkotási programjában szerepel; következképpen elvárja, hogy a Bizottság már ebben az évben kezdje meg az előkészületi munkákat annak érdekében, hogy minél előbb, de mindenképpen 2008 vége előtt kiadja javaslatát;
48. üdvözli, hogy a Bizottság foglalkozik a többszörösen hátrányos megkülönböztetés problémájával, és hogy többek között vizsgálatot indított ebben a témában; kéri a Bizottságot, hogy fogadjon el a többszörös megkülönböztetésre vonatkozóan olyan koncepciót, amely képes figyelembe venni azt a lehetőséget is, hogy bizonyos egyének egyszerre több ok miatt is hátrányos megkülönböztetésnek vannak kitéve;
49. felhívja a tagállamokat, hogy tulajdonítsanak nagyobb jelentőséget a megkülönböztetés bizonyításának; ajánlja, hogy a tagállamok kövessék a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet által a megkülönböztetés bizonyításával kapcsolatban összeállított iránymutatásokat, ahogy azt az alapjogi ügynökség javasolta, továbbá neveljék arra az embereket, hogy a legfontosabb, a foglalkoztatással és munkavállalással, oktatással, lakhatással és elhelyezéssel, egészségüggyel, az árukhöz és szolgáltatásokhoz való hozzáféréssel, valamint a rasszista bűncselekményekkel kapcsolatos területeken szolgáltatassanak bizonyítékokat;

(¹) HL L 204., 2006.7.26., 23. o. (átdolgozott szöveg).

2007. szeptember 27., csütörtök

50. felhívja a Bizottságot, hogy az alapjogi ügynökséget vonja be a közösségi, megkülönböztetés elleni jogszabályi keretbe, olyan módon, hogy az összhangban álljon az említett szervezet tevékenységi körével, hogy a további jogszabályok tervezetének elkészítése szempontjából lényeges, pontos és napra kész információk rendszeres szolgáltatása révén fontos szerepet játszhasson;

51. arra ösztönzi az EU-intézményeket, hogy az etnikai kisebbségek, különösen a nők és a kiskorúak helyzetét a felvételt kérő országokban az Európai Unióhoz történő csatlakozásra való felkészültség értékelésére szolgáló kritériumként használják fel;

52. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezen állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek.

P6_TA(2007)0423

Egyenlőség a nők és a férfiak közötti az Európai Unióban**Az Európai Parlament 2007. szeptember 27-i állásfoglalása a nők és a férfiak közötti egyenlőségről az Európai Unióban – 2007 (2007/2065(INI))**

Az Európai Parlament,

- tekintettel az EK-Szerződés 2. cikkére, 3. cikkének (2) bekezdésére és 141. cikkére,
- tekintettel a Bizottság által a Tanácshoz, az Európai Parlamenthez, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottsághoz, valamint a Régiók Bizottságához intézett, a nők és a férfiak közötti egyenlőségről (2007) szóló jelentésre (az egyenlőségről szóló bizottsági jelentés) (COM(2007)0049),
- tekintettel a nemek közötti egyenlőségre vonatkozó közösségi keretstratégiára (2001–2005) (COM(2000)0335), valamint a Bizottság 2000-es, 2001-es, 2002-es, 2004-es, 2005-ös és 2006-os éves jelentéseire (COM(2001)0179, COM(2002)0258, COM(2003)0098, COM(2004)0115, COM(2005)0044 és COM(2006)0071),
- tekintettel az Európai Tanács által 2006 márciusában elfogadott, a férfiak és a nők közötti egyenlőségről szóló európai paktumra,
- tekintettel az uniós tagállamoknak a nemek közötti egyenlőséggel kapcsolatos politikákért felelős miniszterei által 2005. február 4-én elfogadott közös nyilatkozatra,
- tekintettel a nők és férfiak közötti egyenlőségre vonatkozó 2006–2010-es ütemtervre (COM(2006)0092),
- tekintettel a férfiak és nők közötti esélyegyenlőséggel foglalkozó tanácsadó bizottság 2007. március 22-én elfogadott, a nemek közötti jövedelmi különbségekről szóló véleményére,